

Kedd esti dal

[Látó, 2012. október]

Oly ritkán érzem, hogy élek.
Lehet, hogy az sem igaz
Telefonszámom is kék lett.
A tenger sárga, igaz.

Homokból van már a tenger.
Nem vigasztal az olvasó.
Hová mennék egy gyerekkel?
Minden fény kioltható.
Ma este veled lehetnék.
De haza hozott a párom.
Élni neki is csak emlék.
Vágyainkat sem találom.

Oly ritkán érzem, hogy élek.
Tegnap még jó volt veled.
Horvátországba mehetnénk.
Ahol kékek a tengerek.

(Bárhova mehettünk volna.
De már neked sincs szíved.)

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Kinde Annamária

Látó Szépirodalmi Folyóirat